

TARBIJAVAILDUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number	19-1/22-16166-022
Otsuse kuupäev	20. veebr 2023
Komisjoni koosseis	Esimees Kai Amos, liikmed Martin Simmermann, Anastasia Nezgovorova
Tarbija	
Kaupleja	AS ÜHISTEENUSED, 11052490
Tarbija nõue	Tuvastusnõue
Asja läbivaatamise aeg	25. jaan 2023

Resolutsioon:

1. Rahuldada tarbija nõue osaliselt. Tuvastada, et kaupleja leppetrahvi nr 0256000991 nõue on aegunud ja et tarbija ei ole kohustust tasuda kauplejale leppetrahvi nr 0256000991 ja sellega kaasnevat viivist ega sissenõudmiskulusid.

Komisjoni otsus täidetakse 30 päeva jooksul, arvates selle Tarbijakaitse ja Tehnilise Järelevalve Ameti veebilehel avaldamise päevale järgnevast päevast. Kui vaidlevad pooled otsusega ei nõustu, on neil õigus pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Kaupleja peab Tarbijakaitse ja Tehnilise Järelevalve Ametit kirjalikult teavitama otsuse täitmisest 30 päeva jooksul arvates otsuse ameti veebilehel avaldamise päevale järgnevast päevast või samas asjas maakohtusse pöördumisest, lisades ära kirja maakoh tule esitatud hagi avaldusest.

Asjaolud:

Tarbija pöördus tarbijavaidluste komisjoni poole järgmistel asjaoludel: tarbija sai 31.10.2022 teada, et kaupleja on koostanud 07.02.2019.a Tartus, Jaama 74 kinnistul parkimiskorralduse nõuete eiramise eest leppetrahvi nr 0256000991 summas 40 eurot. Tarbija pöördus kaupleja poole paludes leppetrahvi tühistada, kuna see on aegunud, tarbija eitas leppetrahvil märgitud sõidukiga Jaama 74 kinnistul parkimist. Kaupleja ei tühistanud leppetrahvi. Tarbija andmed on avaldatud maksehäireregistris taust.ee. Tarbija pöördus registripidaja Krediidiregister OÜ poole andmete eemaldamise nõudega, kuid andmete eemaldamisest keelduti ja paluti pöörduda kaupleja poole.

Tarbija palub tuvastada, et tal puudub kohustus tasuda leppetrahvi nr 0256000991 ning ta palub kohustada kauplejat eemaldama tarbija andmed maksehäireregistrist.

Kaupleja seisukoht:

Kaupleja palus vastuses jätta tarbija nõue rahuldamata. Kaupleja selgitustel parkis tarbija 07.02.2019 sõiduki aadressil Jaama 74, Tartu kinnistul asuvas kaupleja poolt hallatavas tasulises parklas ilma parkimistasu maksmata. Kaupleja pani leppetrahvi dokumendi sõiduki esiklaasile kojameeste vahele, see on leppetrahvile lisatud fotodelt näha. Kaupleja on tegutsenud vastavalt Riigikohtu lahendis nr 2-15-3430 toodud seisukohale, millise kohaselt peaks leppetrahvinõude tõendamiseks piisama sellest, kui parkla haldaja on pildistanud

parkimiskorda rikkunud autot äratuntavalt ja märkinud leppetrahvile parkimise aja ja koha. Kaupleja on tõendanud leppetrahvi koostamise aja 07.02.2019. Transpordiameti andmetel oli sõiduki omanik või vastutav kasutaja leppetrahvi tegemise seisuga tarbija. Leppetrahvi 40 eurot tasumise tähtaeg oli 21.02.2019, tarbija ei tasunud seda. Tarbijale on saadetud meeldetuletusi. Sissenõudmise ajal on leppetrahvile lisandunud viivis summas 12,05 eurot ja VÕS § 113.2 lg 2 p 1 kohane sissenõudmiskulu 30,00 eurot, kokku 82,05 eurot. Nõude aegumine ei muuda võlanõuet kehtetuks. Maksehäire avaldamine on kooskõlas isikuandmete kaitse seadusega (IKS), mille § 10 lg 2 p 5 kohaselt algab 5-aastase avaldamise tähtaja arvestamine nõude aegumisest.

Komisjoni põhjendus:

Komisjon, tutvunud asja materjaliga, leidis, et tarbija nõue kuulub osaliselt rahuldamisele.

Võlaõigusseaduse (VÕS) § 3 p 1 järgi võib võlasuhe tekkida lepingust. VÕS § 8 lg 1 kohaselt on leping tehing kahe või enama isiku (lepingupooled) vahel, millega lepingupool kohustub või lepingupooled kohustuvad midagi tegema või tegemata jätma. Antud vaidlus puudutab sõiduki parkimist tasulises parklas. Riigikohus selgitas tsiviilasja nr 3-2-1-82-16 otsuse p-s 22, et tasulises parklas parkimise kohta sõlmitud leping vastab üürilepingu tunnustele VÕS § 271 mõttes, kus tasulise parkimise korraldaja (üürileandja) võimaldab parkimist vajava sõiduki juhil (üürnik) kasutada tasu eest parkimisala. Parkimisel sõlmitakse leping hetkel, kui sõiduk siseneb tasulise parkimise alale. Parkimise kohta sõlmitud lepingust tulenevaid üürileandja õigusi ja kohustusi omab parkimise korraldaja.

Tarbija ja kaupleva sõlmisid tasulises parklas parkimise kohta lepingu. Tarbija väitel ta ei ole selles parklas sõidukit parkinud. Tarbijavaidlus on lepingupoolte vaheline tsiviilvaidlus, kus kumbki poolt peab oma väiteid tõendama. Liiklusseaduse § 188 lg 2 alusel on leppetrahvi maksja sõiduki omanik või vastutav kasutaja. Tarbija ei ole tõendanud, et keegi teine kasutas 07.02.2019 sõidukit ja rikkus parkimisnõudeid.

Tarbija esitas nõudele aegumise vastuväite. Tsiviilseadustiku üldosa seaduse (TsÜS) § 146 lg 1 järgi on tehingust tuleneva nõude aegumistähtaeg on kolm aastat. TsÜS § 147 lg 1 järgi algab aegumistähtaeg nõude sissenõutavaks muutmisega. Antud juhul muutus kaupleva nõue sissenõutavaks 22.02.2019. Kuna kaupleva ei pöördunud hiljemalt 21.02.2022 hagiga kohtu poole, siis on kaupleva nõue TsÜS § 146 lg 1 kohaselt aegunud. TsÜS § 142 lg 1 kohaselt annab nõude aegumine kohustatud isikule õiguse keelduda oma kohustuse täitmisest. Võlausaldaja ei saa aegunud nõuet enam maksma panna ja sellistel nõuetel ei ole kohtus eduväljavaateid. TsÜS § 143 kohaselt võtab kohus või muu vaidlust lahendav organ nõude aegumist arvesse ainult kohustatud isiku taotlusel. Antud juhul tarbija esitas aegumise vastuväite kauplevale ja komisjonile. Komisjon arvestab tarbija vastuväitega.

Komisjon tuvastas, et kaupleva leppetrahvist nr 0256000991 tuleneva nõude aegumise tõttu puudub tarbijal kohustus tasuda kauplevale leppetrahvi 40 eurot, viivist 12,05 eurot ega sissenõudmiskulusid 30 eurot.

Tarbija esitas kaupleva vastu nõude maksehäireregistrist tema andmete eemaldamiseks, see nõue vastab IKS § 25 lg-3 toodud andmesubjekti õigusele nõuda vastutavalt töötlejalt kogutud isikuandmete kustutamist. Maksehäireregistrist omab ja andmete vastutav töötleja on Krediidiregister OÜ, seega andmete kustutamise osas oleks antud juhul kohustatud isikuks see äriühing. Tarbijal puudub leping Krediidiregister OÜ-ga, tarbija nõue on lepinguväline nõue. Tarbijakaitse seaduse (TKS) § 40 lg 3 kohaselt ei kuulu komisjoni pädevusse lahendada selliseid tarbijavaidlusi, millised ei tulene tarbija ja kaupleva vahel sõlmitud lepingust. Need

vaidlused tuleb lahendada kohtus.

Sellel põhjusel lõpetab komisjon TKS § 47 lg 3 p 1 alusel maksehäireregistris tarbija isikuandmete kustutamise nõude osas menetluse.

Komisjon selgitab, et Harju Maakohus käsitles aegunud nõude maksehäireregistris avaldamist tsiviilasjas nr 2-22-10761 tehtud 19.12.2022 otsuses. Kohus leidis otsuse p 21, et aegunud nõude alusel andmete edastamine IKS § 10 lg 2 p-de 3 ja 5 alusel ja nende andmete maksehäire avaldamine võib kahjustada ülemäära andmesubjekti õigusi või vabadusi. Nõude aegumist on võimalik arvestada andmesubjekti õigustatud huvide kahjustamise kaalumisel ja mida pikema perioodi järel toimub isikuandmete töötlemine, sh edastamine, seda intensiivsemalt riivab see andmesubjekti põhiõigusi, eelkõige eraelu puutumatust, ning seda kaalukam peab olema andmete kolmandatele isikutele edastamise vajadus.

Komisjon selgitab, et tarbijal on võimalus uuesti pöörduda oma isikuandmete kustutamise nõudega Krediidiregister OÜ poole, põhistada oma nõuet komisjoni selle otsuse ja Harju Maakohtu tsiviilasjas nr 2-22-10761 tehtud 19.12.2022 otsusega. Nõude rahuldamata jätmisel on tarbijal õigus pöörduda kaebusega Andmekaitseinspektsiooni poole või hagiavaldusega maakohtu poole.

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Kai Amos

/allkirjastatud digitaalselt/

Martin Simmermann

/allkirjastatud digitaalselt/

Anastasia Nezgovorova

/allkirjastatud digitaalselt/